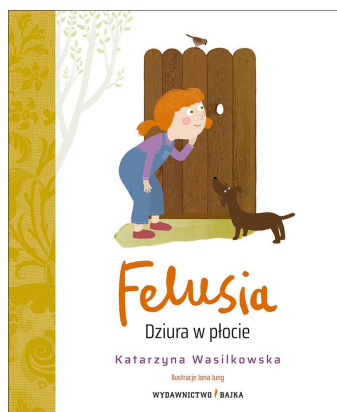

FELUSIA

scenariusz warsztatów

Opracowała: Anna Giniewska

Adresaci: dzieci w wieku 2-4 lat

Czas trwania: ok. 45 minut

Miejsce: sala przedszkolna, żłobkowa

Cele główne

- rozbudzanie zainteresowań czytelniczych poprzez kontakt z literaturą;
- rozwijanie umiejętności nawiązywania relacji, komunikacji oraz współpracy z rówieśnikami;
- wspieranie dziecięcej ciekawości świata, wyobraźni i kreatywności poprzez działania literackie, ruchowe i plastyczne.

Cele szczegółowe

Dziecko:

- uważnie słucha czytanego tekstu oraz wypowiada się na temat bohaterów;
- podejmuje rozmowę z rówieśnikiem, zadaje i odpowiada na proste pytania oraz prezentuje własne zainteresowania;

- uczestniczy w zabawach ruchowych, rozwijając koordynację ruchową i orientację w przestrzeni;
- wykonuje pracę plastyczną, rozwijając wyobraźnię, motorykę małą i sprawność manualną.

Materiały i środki dydaktyczne

- pas grubej tektury falistej z wyciętymi otworami,
- papierowe kałuże,
- szablony kaloszy,
- kartki techniczne,
- kredki i flamastry,
- klej,
- rozcieńczona niebieska farba lub atrament,
- słomki do rozdmuchiwania farby,
- chusteczki higieniczne lub wilgotne chusteczki.
- kleje.

Metody pracy

- głośne czytanie,
- rozmowa kierowana,
- zabawy integracyjne,
- zabawy ruchowe,
- działania plastyczne,
- metoda aktywizująca.

Formy pracy

- indywidualna,
- grupowa,
- zbiorowa.

Literatura:

- Wasilkowska Katarzyna: *Felusia. Dziura w płocie*, Bajka, Warszawa 2026.
- Wasilkowska Katarzyna: *Felusia. Pomarańczowe kalosze w lwy*, Bajka, Warszawa 2026.

PRZEBIEG ZAJĘĆ

1. Powitanie

Osoba prowadząca zaprasza dzieci do wspólnego kręgu i prezentuje okładki książek Katarzyny Wasilkowskiej pt. *Felusia. Dziura w płocie* oraz *Felusia. Pomarańczowe kalosze w lwy*. Zachęca dzieci do krótkiej rozmowy, zadając pytania: „Co można zobaczyć przez dziurę w płocie?”, „Jakie są wasze ulubione buty?”, „Czy lubicie odkrywać nowe miejsca?”. Zachęcamy dzieci do dzielenia się swoimi historiami, opowieściami. Następnie wyjaśniamy, że podczas zajęć wyruszymy w podróż pełną ciekawych odkryć, zabawy i nowych znajomości.

2. Lustro przyjaźni

Dzieci dobierają się w pary i siadają na dywanie naprzeciwko siebie. Jedno dziecko wykonuje proste gesty lub miny, a drugie stara się je naśladować jak w lustrze. Po kilku minutach zamieniają się rolami. Zabawa uczy empatii i zrozumienia emocji innych.

3. Głośne czytanie książki Katarzyny Wasilkowskiej pt. *Felusia. Dziura w płocie*¹.

Osoba prowadząca czyta wybrany fragment lub całość książki. Po przeczytaniu zachęcamy dzieci do rozmowy o bohaterach oraz ich przygodach: „Co najbardziej

¹ Wasilkowska Katarzyna: *Felusia. Dziura w płocie*, Bajka, Warszawa 2026.

zaciekało Felusię?”, “Co/kto było/był po drugiej stronie dziury w płocie?” itp.

Dzieci wspólnie odkrywają tajemnicę dziury w płocie.

4. Rozmowy przez dziurę w płocie

Osoba prowadząca ustawia pionowo pas grubej tkaniny falistej, tworząc symboliczny płot. Tektura nie może być ustawiona w jednej linii, tylko bardziej przypomina labirynt. W około dziesięciu różnych miejscach znajdują się niewielkie otwory (dziury w płocie). Dzieci siadają po obu stronach naszego płotu, dobierając się w pary.

Na początku każde dziecko zagląda przez otwór i próbuje zgadnąć tylko po kolorze oczu kto jest po drugiej stronie. Możemy zrobić kilka rund z dziećmi. Następnie osoba prowadząca zachęca dzieci do krótkiej rozmowy przez dziurę w płocie z koleżanką/kolegą, zadając pytania, np.: „*Jak masz na imię?*”, „*Co lubisz robić w wolnym czasie?*”, „*Jaki jest twój ulubiony kolor?*”, „*Co najbardziej lubisz jeść na śniadanie?*”, „*Jaką książkę lubisz najbardziej?*”, „*Jakie jest twoje ulubione zwierzę?*”. Możemy, też zachęcić dzieci do swobodnej rozmowy o sobie. Po kilku pytaniach dzieci mogą zmienić swoje pary i ponownie prowadzą krótką rozmowę. Zabawa trwa do momentu, aż każde dziecko będzie miało okazję porozmawiać z kilkoma osobami. Na zakończenie osoba prowadząca podsumowuje, że czasem wystarczy niewielka dziura w płocie, aby rozpocząć rozmowę, poznać kogoś nowego i odkryć, jak wiele mamy ze sobą wspólnego.

5. Głośne czytanie książki Katarzyny Wasilkowskiej pt. *Felusia*.

Pomarańczowe kalosze w lwy².

Po przeczytaniu fragmentu lub całości książki rozmawiamy z dziećmi:

Jak wyglądały kalosze Felusi? Co było w nich wyjątkowego?

Dlaczego Felusia tak lubiła swoje kalosze?

² Wasilkowska Katarzyna: *Felusia. Pomarańczowe kalosze w lwy*, Bajka, Warszawa 2026.

Co najbardziej podobało ci się w tej historii?

Gdzie ty chciałbyś wybrać się w swoich wymarzonych kaloszach?

6. Zabawa ruchowa „Stopy małe, stopy duże”

Osoba prowadząca rozkłada na podłodze papierowe kałuże i zaprasza dzieci do wspólnej zabawy. Recytuje rymowanąkę:

*Stopy małe, stopy duże,
przeskakują przez kałuże.*

Następnie proponuje dzieciom różne sposoby pokonywania kałuż. Dzieci skaczą obunóż, na jednej nodze, dużymi krokami, małymi kroczkami, bokiem, jak żabki lub jak bociany. Zabawa kończy się spokojnym spacerem pomiędzy kałużami.

7. Praca plastyczna „Moje kalosze”

Osoba prowadząca rozdaje dzieciom szablony kaloszy oraz materiały plastyczne. Dzieci ozdabiają kalosze według własnych pomysłów, wykorzystując kredki lub flamastry. Następnie na środku kartki osoba prowadząca umieszcza kroplę rozcieńczonej niebieskiej farby lub atramentu. Dzieci za pomocą słomki rozdmuchują farbę, tworząc dużą kałużę. Po lekkim wyschnięciu pracy przyklejają na środku pokolorowane wcześniej kalosze.

8. Podsumowanie

Osoba prowadząca zaprasza dzieci ponownie do wspólnego kręgu i zachęca do rozmowy o zajęciach. Prosi, aby każde chętne dziecko powiedziało, która zabawa podobała mu się najbardziej oraz czego nowego dziś doświadczyło. Wspólnie z dziećmi podsumowuje, że ciekawość pomaga poznawać świat, a rozmowa i życzliwość pozwalają nawiązywać nowe przyjaźnie.

9. Iskierka przyjaźni

Na zakończenie osoba prowadząca zaprasza dzieci do utworzenia koła i wspólnego przekazania „iskierki przyjaźni”. Dzieci trzymają się za ręce i delikatnym uściskiem przekazują sobie iskierkę, wypowiadając słowa: „*Iskierkę przyjaźni puszczam w krąg, niech wróci do mych rąk*”. Po zakończeniu zabawy prowadząca dziękuje dzieciom za wspólnie spędzony czas.

Anna Giniewska - nauczycielka, edukatorka, biblioterapeutka, animatorka czytelnictwa i promotorka literatury dziecięcej. Laureatka w konkursie Książka Roku 2025 Polskiej Sekcji IBBY (The International Board on Books for Young People) w kategorii upowszechnianie czytelnictwa, tytułu Lubuski Bibliotekarz Roku 2019 oraz Nagrody Zwyrtała 2023 za najlepszy pomysł promujący czytanie. Jest twórczynią profilu **CzytAnia**, gdzie dzieli się pomysłami na pracę z książką, inspiracjami czytelnicznymi oraz autorskimi projektami edukacyjnymi.